

Arbejdsløshed, som forefandtes. »Man har kun naaet grumme lidt af det, man har stilet efter, og det er, som om hele Regeringens økonomiske Politik og Erhvervspolitik midtsaml sig i dette frygtelige Arbejdsløshedstal, som ikke er uden Forbindelse med hele den Politik, der har været ført fra Regeringens Side.«

I sin Svartale gjorde *Statsministeren* opmærksom paa, at Brorsen (V.) under Finanslovsforslagets 3. Behandling tidligere paa Dagen havde inddraget den Sag, som Forespørgselen drejede sig om, under Debatten, og at saavel Socialministeren som Statsministeren derfor allerede havde fremsat en Række Oplysninger om den Virksomhed, der var udfoldet og agtedes udfoldet over for Arbejdsløsheden.\*) Disse Oplysninger fandt Statsministeren det overflødigt at gentage. Efter at have paapeget, at Vilhelm Nygaards Forespørgsel var blevet stillet under andre Forudsætninger end de nuværende, mente han det derfor tilstrækkeligt at besvare den stillede Forespørgsel med en Udtalelse om, at Regeringen agtede at fortsætte med den Politik, som gaar ud paa at sætte Eksporterhvervene og andre Erhverv i Stand til at opretholde og udvide deres Produktion, og som gaar ud paa at tilskynde Erhvervslivet til en fortsat Forøgelse af Beskæftigelsen. Ved Siden deraf vil man fortsat virke for en Supplering af Beskæftigelsen gennem offentlige Arbejder; og takket være den Arbejdsløshedsforsikring og den Sociallovgivning, som findes, vilde man formentlig i høj Grad være i Stand til at modvirke de uheldige Følger af Arbejdsløsheden.

Det forbavsede *Ordføreren*, at Statsministeren ikke havde andet Svar at give end dette, at man vilde fortsætte med den hidtidige Politik, som havde ført til Stigning i Arbejdsløsheden. Han havde troet, at Regeringen havde et virkeligt Arbejdsprogram for det kommende Aar, saa at man med nogen Grund fra Regeringens Side kunde sige: Nu sætter vi ind paa disse Omraader, og saa vil vi faa Bugt med Halvdelen eller maaske det meste af Arbejdsløsheden i det kommende Aar. Men Regeringen havde efter *Ordførerens* Opfattelse intet Program, intet Haab om at skabe bedre Tilstande. Hvad Forholdene krævede, var en ændret Politik. Venstre troede, at Hjælpen skulde komme fra Erhvervslivet gennem en *Billiggørelse af Produktionen*. Der var her i Landet ført en Prispolitik, som havde virket meget fordyrende og medført, at Omkostningsniveauet for Erhvervslivet var gaaet stærkt opad, og Venstre havde den Opfattelse, at der er en meget nøje Forbindelse mellem Stigningen i Omkostningsniveauet og Stigningen i Arbejdsløsheden.

\*) Se Side 116.